

mødens de overdrøve Forbringere nu gjøre det umuligt, for Enhver, at komme ind paa en Afslutning. Saavidt jeg veed, har der til dato kun været en eneste, der har kunnet tænke paa en Indløsning af Byggefriheden, og det er Kjøbenhavn's Commune; jeg troer ikke, at nogen eneste Privatmand fra November til Dato har gjort eller tænkt gjøre det mindste Skridt, for at indløse Byggefriheden for sin Eiendom, og det er meget beklageligt, at den høitærede Minister ved, at true med Nædrivelsen om fem Aar af Bygninger, som have staaet upaatalte i et Række af Aar, har villet udøve en Tvang paa dem, i vortimod, det, som har været Rigsdagens Hensigt med den paagældende Lov.

Tauber: Skjøndt jeg hører til de nye Medlemmer af Thinget, til hvilke den ærede Forslagsstiller flere Gange hentydede, har jeg dog ingenlunde været ukendt i hverken med de Forudsætninger, under hvilke Loven af 6te Juli 1867 blev vedtagen, eller med de fradanne Lov, og dens Forudsætninger meget afvigende Ansuelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille) ved tidligere Leiligheder har udtalt her i Thinget, og som han ikke har unpladt atter idag, at gjentage. Det ærede Medlem sagde mig, at Enhver maatte betragte Loven af 1867 som det Udgangspunkt, hvorfra denne Sag skulde fremmes; men det forekom mig rigtigt nok, at han næsten i samme Aandedræt anlagde en ganske anden Maalestok, paa Bedømmelsen af disse Forhold, nemlig en saadan, som stemmer med den Ansuelse, der i sin Tid blev underkendt ved den nævnte Lov. Det er dog kun ganske enkelte Punkter ved hans Fremstilling, som jeg skal tillade mig at berøre. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er Tilfældet, at § 5 af Loven af 6te Juli 1867 fastsætter, at Placén kun skal foreskrives i Rætningslinierne og Bredden af Hovedadgangene til Staden samt af en Tværgade, der er bestemt til at forbinde disse Hovedadgange med hinanden; thi det tilføies umiddelbart derefter, at Placén tillige skal fastsættes ved de fornødne angaaende de andre Veje, Gader og offentlige Pladser, som hvis frem-

tidige Anlæg det allerede paa den Tid maatte findes. Hensigtsmæssigt at træffe Bestemmelse om og del tilføies endelig, at alle de heromhandlede Grunde skal Regjeringen være berettiget til for Ståtens Regning at erobre. I dette Stykke tog altså det ærede Medlem fejl. En anden Feiltagelse, hvorpaa jeg blev opmærksom under hans Foredrag, var den, at han antog, at alle de Bygninger, som vare opførte i Genhold til Reverser, skulde borttages inden 1872; men dette er ikke Tilfældet, de, som ere opførte i Genhold til Reverser, skulde borttages inden 1875, og det er kun dem, som ere opførte uden Tilladelse, der skulde borttages inden 1872. Det er ogsaa en temmelig væsentlig Forskjel imellem den Maade, hvorpaa det daværende Udvalgs Fleertal og det ærede Medlem som Mindretal betragtede denne Sag. Udvalgets Fleertal opfordrede ikke Regjeringen til ikke at udøve nogen omstændelig Tvang paa disse Grundeiere, hvortilmod det utvivstelig skjedede imellem forskellige Classer af Bygninger, idet det sagde, at med Hensyn til visse Classer af Bygninger burde Eierne vistnok ikke wings til at borttage dem. Endelig skal jeg med Hensyn til Udførelsen af Commissionens øvrige Arbejder bemærke, at der ganske vist har fundet enkelte Ubilligheder, og ogsaa visse comiske Tilfælde Sted — det kan naturligvis ikke være Andet ved en saa omfangsrig Forretning, som Commissionen har havt at udføre — men i Almindelighed maa jeg rigtigt nok antage, at Commissionen ikke har ansat Grundene for høit. Der er et Punkt, hvori jeg er enig med det ærede Taler, nemlig det, at der findes en meget stor Modsigelse Sted imellem den Maade, hvorpaa Commissionen har ansat Bærdiforøgelsen for de udenbys Grunde, udenfor Fæstningsværkerne, og den Maade, hvorpaa Fæstningsværkerne ere vurderede af Regjeringen ved Afhændelsen til Kommunen, men imod denne Modsigelse ikke skulde finde sin Forklaring, ikke dertil, at Commissionen har ansat hine Grunde for høit, men i, at Regjeringen har ansat de Grunde, som den har afhændet til Kommunen, meget for lavt. Jeg antager i høj Grad det Sidste, og jeg kan ikke være enig med den ærede Taler i, at det skulde være en heldig